

nech žije

Kristus

Slovo Tvoje – prameň sily-
daj nám ho daj, Otče milý,
udrž nám ho pri čistote
a nás dobrom pri živote.
Nedals otcom blúdiť v púšti,
nás tiež prichýľ, neopusti,
veď nás cestou, kde niet bludu,
žehnaj z lásky svojmu ľudu! Amen.

(M. Rázus)

Slová dnešného kázňového textu sa
nachádzajú v **1K 1, 10 - 18**:

“

A tak vás napomínam, bratia, menom
nášho Pána Ježiša Krista, aby ste
všetci rovnako hovorili a aby neboli
roztržky medzi vami, ale aby ste
jednako mysleli a zmýšľali. Lebo
ľudia z domu Chloe mi oznámili o vás,
bratia moji, že sú spory medzi vami.

Myslím totiž na to, že každý z vás hovorí:
Ja som Pavlov, ja však Apollov, ja však
Kéfasov, ja však Kristov. Či je Kristus
rozdelený? Či Pavel bol ukrižovaný za
vás? Alebo či ste v meno Pavlovo boli
pokrstení? Ďakujem [Bohu], že som
nekrstil nikoho z vás, len Krispa a Gája,
aby nikto nepovedal, že ste v moje meno
boli pokrstení. Ba pokrstil som aj
domácnosť Štefanovu, ináč neviem, či
som pokrstil niekoho iného, lebo ma
Kristus neposlal krstiť, ale zvestovať
evanjelium, pravda, nie múdrosťou v
slovách, aby Kristov kríž nebol zbavený
významu. Slovo o kríži je totiž
bláznovstvom tým, čo hynú, ale nám, ktorí
dosahujeme spasenie, je mocou Božou.
Veď je napísané: Zničím múdrosť múdrych
a zmarím rozumnosť rozumných.

”

Bratia a sestry v Pánovi Ježišovi Kristovi!

31. október je pre všetkých evanjelikov významný pamätný deň. Deň, v ktorom si pripomíname udalosť – zverejnenie 95 téz Dr. Martinom Lutherom. Bolo to 31. 10. 1517 vo Wittenbergu. Táto udalosť nezostala nepovšimnutá, ale rozprúdila mnohé ďalšie udalosti a vyvinula sa do reformačného hnutia. Dielo reformácie kresťanskej cirkvi nebolo dielo jedného človeka, ani skupiny ľudí jeho stúpencov, ale dielo Božie.

Na reformáciu sa nepozerala ako na udalosť, ktorá rozdelila cirkev. Naopak – vnímame ju ako návrat cirkvi k tomu pôvodnému, Pánom Ježišom Kristom danému poslaniu.

To si uvedomujeme aj na základe slov apoštola Pavla o rozdelení cirkevného zboru, ku ktorému došlo v Korinte. Takéto rozdelenie neznamenal reformáciu, ale deformáciu, pretože nebolo cestou k jedinému pevnému základu, ktorým je Pán Ježiš Kristus, ale bolo porušením jednoty kresťanskej cirkvi.

V Korinte vznikali skupiny, ktoré stáli proti sebe, boli medzi nimi spory, hádky, zrejme aj nenávisť a hnev. Akoby Kristus mal byť rozdelený.- Proti tomuto sa apoštol Pavel veľmi rázne postavil: **Napomínam, bratia, menom nášho Pána Ježiša Krista, aby ste všetci rovnako hovorili a aby neboli roztržky medzi vami, ale aby ste jednako mysleli a zmýšľali.**

Reformácia bola v dejinách cirkvi „obžalovaná“ z toho, že v cirkvi - vraj jednotnej - spôsobila trhlinu. Dovolím si tvrdiť, že skutočnosť bola práve opačná. V tejto súvislosti je potrebné pravdivo zodpovedať na otázku čo je rozdeľovateľom cirkvi. Predovšetkým je to vzdialenie sa od základu, od uholného kameňa cirkvi, ktorým je Pán Ježiš Kristus. – A to reformácia neurobila. Reformátori volali veriacich ku Kristovi. Rozdeľovaním v cirkvi je nepriateľský postoj voči iným. – To poslaním reformácie nebolo. Dr. Martin Luther a jeho spolupracovníci nechceli vytvoriť samostatnú cirkev. Chceli vo všeobecnej kresťanskej cirkvi zotrvať, no veľmi im záležalo na tom, aby bola obnovená na prorockom a apoštolskom základe, podľa zvesti evanjelia Ježiša Krista.

Vernosť Ježišovi Kristovi je hlavnou črtou reformácie, nemá rozdeľujúci, ani nepriateľský charakter. Naopak – je to jediný skutočne ekumenický rys, ktorý kedy v cirkvi jestvoval.

Čím bližšie sme duchovne a mravne k Pánovi Ježišovi Kristovi, tým sme si bližší navzájom, tým sú medzi nami – kresťanmi menšie vzdialenosti, menšie rozdiely. Tým viac nás spája láska Kristova. Ak tomu nie je tak, nepochopili sme, k čomu nás vernosť Kristovi zaväzuje.

Apoštol Pavel napomínal korintských kresťanov: **aby rovnako hovorili a aby neboli roztržky!** To v žiadnom prípade nebola výzva k tomu, aby stratili svoj vlastný názor, ale výzva k slobodnému rozhodnutiu sa za to isté alebo – lepšie povedané – za Toho istého - za Ježiša Krista. – A v tomto Luther a celá reformácia priamo nadviazala na apoštola.

V takejto reformácii musíme pokračovať aj my dnes. Potrebujeme ju. Kresťania – ani evanjelici a. v. - nie sú dokonalí, pretože sú hriešni ľudia. Prejavuje sa to aj v rôznych sporoch a hnevoch - v rodinách, v cirkevných zborech v cirkvi. Možno nie pre vieru, pre Ježiša Krista, ale celkom iste preto, lebo v našich srdciach je táto viera často povrchná, preto je aj málo opravdivej lásky, ktorá vie poukázať na skutočnú pravdu – aj keď možno nie práve príjemnú, chce a vie hľadať a nachádzať čestné riešenie problémov, vie odpúšťať, vie úprimne požiadať o odpustenie. Aký by mohol byť život krajší, spokojnejší, keby bolo medzi nami viac úprimnej viery, porozumenia, viac lásky. A je to vari taká neuskutočniteľná vec??!! Iste nie.

Kresťania v Korinte hovorili: **Ja som Pavlov, ja Apollov, ja Kéfasov, ja však Kristov.** Apoštol bol jednoznačne proti tomu, aby sa kresťania menovali podľa ľudí, ktorí im zvestovali evanjelium.

Akokoľvek to mohlo byť aj pre neho samého lichotivé, nemohol a nechcel to dovoliť. Kresťanom napísal: **Či Pavel bol ukrižovaný za vás? Alebo či ste v meno Pavlovo boli pokrstení?** Tak ako Pavel, ani ostatní zvestovatelia evanjelia – Apollo, či Kéfas – Peter - nik z nich nebol Spasiteľom, Záchrancom ľudí. Nebol Božím Synom, ktorý sa obetoval za nás! Ani v ich meno neboli kresťania pokrstení. Boli a sú pokrstení v meno Trojjediného Pána Boha.

Tak ako Pavel nemohol dovoliť, aby sa kresťania menovali po ňom, či po niektorom inom apoštolovi, tak to nechcel ani Martin Luther, aby sa stúpenci obnovenej cirkvi, cirkvi reformácie nazývali jeho menom. Luther bol zásadne proti tomu, aby sme sa viazali na jeho osobu. Heslom jeho života bolo:

Nech zomrie Martin – nech žije Kristus!

Vo veciach viery a spasenia je rozhodujúci Pán Ježiš Kristus, ten, ktorého nám Boh dal na spasenie.

Podobne, ako Pavel nekrstil v svoje meno, ale len v meno Božie, tak aj my, v našej cirkvi nekrstíme do evanjelickej cirkvi, ale vždy do kresťanskej cirkvi. A aj táto skutočnosť nás zaväzuje nevkladať v žiadnom smere nič sebeckého do svojho pôsobenia v cirkvi i mimo nej.

Dôsledne sa pridržajme Krista! V ňom je naša sila i naša múdrosť. On jediný nám ukazuje pravú cestu, ktorá je pravdou a vedie k životu večnému.

Ako kresťania máme na tejto zemi dôležité celoživotné poslanie: zvestovať evanjelium o Božej láske a milosti, zvestovať ho slovom i životom. Tým sa reformácia začala a tým pokračuje – keď sa aj naďalej zvestuje evanjelium Ježiša Krista. - Pretože slovo Božie pôsobí reformáciu – obnovuje.

Apoštol sa snažil všade podávať čisté evanjelium. Nič k nemu nepridával – ako píše: **nie múdrosťou v slovách, aby Kristov kríž nebol zbavený významu.** Evanjelium je v podstate jednoduché, je pre všetkých, nielen pre filozofov, či pre zvláštnych rečníkov a učencov. Cestu si nepreráža mudrovaním, ľudskými špekuláciami a ľudským prispôsobovaním, ale silou Božieho zaslúbenia, ktoré je s ním spojené.

Ľudské špekulácie privádzali vždy k tomu, že kríž Kristov sa zdal byť bláznovstvom, nezmyslom alebo niečím úplne zbytočným, nepotrebným, zastaraným. A musíme pravdivo priznať, že aj stredoveká cirkev svojimi spôsobmi a životom k takémuto chápaniu prispela.

Reformácia bola preto potrebná, aby sa znovu stalo zrejým, že skutočné evanjelium, ktoré zvestuje Ježiša Krista, a to toho ukrižovaného a vzkrieseného Pána, je mocou Božou na spasenie každému veriacemu.

Istota spasenia teda nie je závislá od nás, našich schopností a šikovnosti, ale od Božej milosti, skrze obeť nášho Spasiteľa.

A tak Dr. Martin Luther, dielo reformácie nám ukazuje priamo na Pána Ježiša Krista. Pripomína nám, že Boží základ spasenia trvá a bude trvať, pretože Ježiš Kristus žije! To je radostná zvesť pre človeka každej doby – aj tej našej, to je evanjelium. Pre vernosť tomuto evanjeliu sa nazývame kresťanmi evanjelikmi. Prosím Pána Boha, aby nás v tejto viere upevnila moc Jeho slova.

Amen.

doc. PhDr. Miloš Klátik, PhD.

Katedra systematickej teológie

Modlitba:

Svätý Bože, ďakujeme Ti, že si nás vo sviatosti Krstu svätého povolal do svojho spoločenstva v kresťanskej cirkvi. Ďakujeme za Tvoje slovo a prosíme, pomáhaj nám v tom, aby sme sa v ňom vzdelávali a upevňovali vo viere.

Ďakujeme za všetkých ľudí, ktorí zvestovali a zvestujú Tvoje evanjelium. Ďakujeme aj za Tvoje požehnanie života Martina Luthera a jeho spolupracovníkov, za našich predkov, ktorí vernosť poznanej pravde dokazovali aj v utrpení a prenasledovaní.

Prosíme Ťa o Tvoju milosť a múdrosť zhora, odvahu a silu viery. Opatruj a chráň nás. Pomáhaj nám niesť aj kríž života tak, aby kríž Ježiša Krista – nášho Pána a Spasiteľa bol a zostal našou istotou a našou nádejou.

Zachovaj v čistote svoje slovo pre budúce generácie. Zjednocuj nás v Tvojej pravde, láske, porozumení a pokoji. Stvor nám nové, čisté srdcia, aby sme dokázali správnym spôsobom slúžiť v láske našim blíznym.

Prosíme Ťa, Trojjediný Bože: požehnaj našu cirkev, buď nám milostivý, daj víťaziť Tvojej pravde, a spravodlivosti, požehnaj zvestované slovo i sviatosti. Nech je oslávené Tvoje sväté meno v našom živote.

Amen.